

СТАРМАЛИ

ЛИСТ ЗА ЗВИЉАЊЕ, ШАЛЕ И Т. Д.

Година IV.

У Новом Саду, 10. августа 1881.

Бр. 22.

„Стармали“ излази трипут месечно. Годишња цена 4 ф. — годишња 2 ф. — на 3 месеца 1 ф. За Црну Гору и друге крајеве 10. — 5. — 2¹/₂ динара. — Власник и одговорни уредник Змај-Јован Јовановић; главни сарадник Абуказем. Издаје штампарија А. Пајевића у Новом Саду. — Рукописи се шаљу уреднику (Dr. J. Jovanović, Wien II. Praterstrasse 67.) — Претплата и све што се тиче администрације, штампарији А. Пајевића у Новом Саду.

Одгајање, Васпитање, Однеговање.

Све пишемо и читамо

И зборимо и мислимо:

Како нашу децу драгу

Да што боље одгојимо.

У тој ствари стекао сам

Ја одавно појме чисте:

Одгојит' их ваља тако,

Да не буду егојисте.

Све пишемо и зборимо,

Око тог се препиремо,

Како нашу децу драгу

Да однегујемо.

Ја бих и ту нешто знао,

— Па ко хоће нек ме чује:

Однегујмо децу тако,

Да не буду наше гује.

Тумарамо тамо амо.

Само, само да дознамо.

Како ћемо кћери наше

Ми да васпитамо.

„Ugyan, то је лако знати,

У кластер их ваља дати“.

— Чујте, дувне, ко вас пита?

— Боље ј' остат' без васпита,

Погледајте и кроз наш дурбин!

Нисам пророк, — нит' се отимам да будем, — али све ми се чини, и као да видим, како ће се у Београду покренути нов лист, коме ће бити задатак, да докаже, да је „Радник“ издајник радикализма и социјализма, — да је прави Floquet и Leroy.

Овај други лист важиће све донде као најрадикалнији, док не дође трећи лист, који ће овом доказивати, да нема ни појма о радикализму и социјализму.

Тјо, ал онда ће се осетити потреба четвртога листа, који ће овом трећем доказивати, да је „шмарн“, да је у напредним идејама заостао за хиљаду година назад.

Пет лист ће то исто доказивати четвртом.

Шести петом.

И то је канда перспектива ближе будућности, — а клица, која се у овој кошији назире, није ни налик на оно, што ће да се постигне.

Ово ће, у најбезбариернијем случају трајати донде, док француски шампањац не преври, пена не преклиши, и остане, што нас може све развеселити.

Sed fugit interea, fugit irreparabile tempus.

Наш коров, који би донде на тенане, мобом чупкати могли, гледаће ту трку, и тако ће му се допадати, да ће све расти од милине.

У прочем истрчавање напред (у доброј намери) и враћање натраг није никакав малер, — само је губитак времена. (А времс и повесница тако су равнодушни, да је њима са свим све једно, хоће-ли прибележити развитак и јачање, или ускорен гроб једног малог народа — као што је српски.)

Стармали.

Шетња по Новом Саду.

LXXXIV.

Противници „српске народне странке“ у Срему: поп Кука, др. Пејичић, Фран Вечерина, Васа Ђурђевић, Штросмајер, Коста Стојшић и други, читајући књигу Даничићеву „Облици српског или хрватског језика“, дошли су до тога уверења, да се за све, што је српско може узети да је управо рећи хрватско, јер, кад такви ауторитет Србин, као што је Даничић, узима оно, што је „највеће благо народа“, т. ј. језик, да је свеједно српски или хрватски, онда се за ствари од мање важности може то још пре узети, те тако ће сад, као што смо из поузданог извора извештени бис-

куп Штросмајер да напише књигу: „српска или хрватска црква: др. Пејичић ће да напише у „Сремском Хрвату“ чланак „Облици српског или хрватског мајчиног млека;“ Васа Ђурђевић ће изградити расправу „српски или хрватски текелијанум;“ Фран Вечерина, уредник „Сремског Хрвата“ пише броширу „Облици српског или хрватског Мартина у Загребу“ а тако исто и г. Коста Стојшић даће на књижевном пољу израза своме уверењу, да је и њему све једно „српски или хрватски интереси,“ а с интересима можда мисли и за сам капитал.

Пошто је пак Даничић научно доказао, да је српски или хрватски језик један те исти (према да је некад у „Гласнику“ писао „О разлици између српског и хрватског језика“), то ова браћа сад узимају да ни између осталих наших народних особина нема разлике, те ће у другом издању гореспомених својих списа реч „српски“ као излишну изоставити и онда ће остати само „хрватска црква,“ „хрватско мајчино млеко,“ „хрватски текелијанум,“ „хрватски Мартин“ и „хрватски интереси.“

А и шта ће оно „или?“ Само да нас сећа на „илири“! А „Илири“ знамо да су из хрватског Гаја излетили, и као што је познато, пропевали. Радовали би се, да нам које наше илустроване новине донесу скорим илустровану реч „или,“ то би морала бити врло лепа слика; а тако би исто занимљиво било, да нам донесу илустроване мисли оних чланова владине странке у Хрватској, који после говора Косте Стојшића и после чланака у „Сремском Хрвату“ нису држали за нуждно да говоре на конференцији и да те своје мисли искажу, него ма да су се били наоштрили као „Сабља момче“ ипак су се стидели и ћутали као „Цвет девојче.“ Ал то ће бити ваљда отуда, што се „Сабља момче“ дугим временом и чудним околностима претворило у „Чемер-деку,“ а „Цвет девојче“ због многог једа, што га је имало да прогута, у „Шелен-Баку.“

На конференцији у Руми искупи се леп број Срба и Хрвата (овде не пасује оно **или**), а ако да бог и на избор ће сви листом потећи, само ако сремски солгабирови не отерају скеде са Банстола и са „Венца“ и ако не набаве пароброде, да вуку сремско хрватске бугере кроз иришку шуму и преко ердевичких планина.

Међутим можемо ми говорити шта хоћемо, кад су они у већини и кад се „Пестер Лојд“ с њима потпуно слаже. Истина нису бројно у већини, него с једне стране стоје њих петорица велике господе, а с друге стране прост народ и његови синови, али *vota non numerantur, sed kuševićantur et sremsko-hrvantur.*

Аб.

У споменик великом Хрвату.

Србин ће пре по Хрвати,
Он ће с' пре и похрвати
Него да се похрвати.

Један Бошњак.

Плакати.

Јутрос су осванули у нашој вароши по ћошковицама ови плакати:

J E L E N T É S.

Alázattal alólírott bátorkodik az ujvidéki szerb közönségnek tudtára adni, miszerint a szerb színházépületben 20 színelőadást adni szándékozik. De miután azt halotta, hogy a nagyérdemű ujvidéki szerb közönség a magyar színművészetnek kiváló pártfogója, azon ígéretet teszi, hogy a szándékolt szerb nyelvben írt darabok helyett, azokat mind a leghivebb magyar fordításban előadni fogja.

A nagyérdemű ujvidéki szerb közönségnek legálázatosabb szolgálja

Illésy Bandi előbb **Illicsics Fotija**,
színingazgató.

О Б Ј А В А.

Покорно подписани јављам поштованој публици, да сам још једну српску кућу за моју радњу под најам узео и ако ме и у будуће српска интелигенција тако подпомагала буде, надам се још коју српску кућу у Новом Саду купити или под најам узети.

С поштовањем

Snajder János,
свакдашњи гласач за срп народног посланика.

О Б Ј А В А.

Подписани јављам пошт. публици да пошто са три госта врло тешко излазим на крај, то сам замолио и ту тројицу да пређу у Шнајдер салоду, да ми буде лакше, бар ћу онда уштедети свећу и да неморам зготовљено јело сутра дан бацати.

С поштовањем

Ђуро Бошњак,
угоститељ српске новос. читаонице.

ИЗЈАВА пошт. српској публици у Н. Саду.

Кад су већ моје гостионичке дворане празне а оно би требало бар да поштована српска публика напуни позориштану дворану г. Иличића јер ме је као Немцу жао, кад сам већ ја на то осуђен да пропаднем што да и он као Србин пропадне у толикој великој вароши српској.

Слуга понизан

А. Т. Жертлајн,
угоститељ српског народног позоришта.

Песма пита, проза одговара.

Песма. Што се оно Травник замаглио?

Проза. Ваљда људи имају још мало дувана па пуше.

Песма. А Београд, што се разведрио?

Проза. Ни за што друго, већ затворене све дуванџинице, па немају људи шта да пуше.

С и т н и ц е.

I.

Мира ради.

Француз знаде да се мир
На латински зове пакс,
И тражећи томе слика
Зауз'о је Сфакс.

II.

Мој рукољуб.

„У батине два су краја:“
За то често бива мука.
Ал батина споредна је,
А главно је ипак рука.

III.

То јест' ако. . .

На лепак се тиче лове, —
То јест' ако с' лепак лепи.
Више људи боље виде, —
То јест' ако нису слепи.

IV.

Добро, али — нејасно.

„Viribus unitis.“
То је добро! — Тако!
„Viribus unitis.“
Али шта? — и како?

V.

Шаја.

Кад се Шаја сети смрти
Он овако тужан мније:
Ох, да-ли се тамо пије?
И да-л' има субвенције?

VI.

Некима, који само из моде пристају.

Ваше блузе и килоте,
И шешире и ободје,
Ја не марим, носите их
По ђеифу променљиве моде!

Ал што с' тиче уверења,
Уверењу велим свачем:
Оно ваља да се зида
На темељу мало јачем.

VII.

Дух времена.

Сад тек' учи проговарат'
Клопошево дете:
Прве су му речи:
„Ох проклетети свете!“

VIII.

Разни разно схватају.

Свако схвата зору
Појмом свог фазона, —
Друкчије у низи,
Друкче око трона.

Па кад ноћца једном прође,
Па кад зора једном сване, —
Било ови, било они,
Једни ће јој наћи мане.

IX.

Разликујмо добро!

Пожртвљивост признај,
Ма се у прах скрила.
А себичност презри,
Ма у цркви била!

— Њ.

Немеродавна приметба.

Реч „пљунути“ и ако није баш апетитна али није ни неморална ни скаредна. Но „ћоса“ је ипак тако деликатан према својој публици да ту реч није хтео пред њу да изнесе у пуној целини њеној, него ју је испунктирао (види ћосин бр. 12. страна 62, стубац први, врста трећа од доле).

По нашем немеродавном мњењу реч „пљунути“ могла је без зазора остати штампана, а место тога у истом броју „ћосе“ могла се испунктирати она цела кулуђерска анегдота под насловом „Хм!“

Уредништву „Искре“!

У Београду.

Чувши да сте узели кремен и оцило у руке да искрешете нову „Искру“ искрено сам се обрадовао. Али како су дуванџије ваше позатварале дућане своје, то онда нећете моћи тим кресивом палити дуван, него ћете се морати на друге стране обзирати, шта ћете и кога ћете палити и опалити. Кад дакле нећете моћи употребљавати своју „Искру“ на дуване а ви ћете морати какве друге надуване објекте потражити. Ви имате у Београду без сумње надуваних научењака, надуване госпде, преко ноћ надуване жељезнице, надуваних гласила јавнога мњења, — та код вас дува ветар са свих страна тако чудан, да би чудо и било, кад не би имали надуваних ствари. Али баш онда кад ветар дува, онда је истом опасна свака „Искра“, јер може да се распири и чуда почини: ено шта би са чешким позориштем у Прагу!

Но пре свега гледајте да искрешете кресивом својим ове „искре“:

- „Искру“ савести код ваших рачунџија.
- „Искру“ скромности код ваших комуниста.
- „Искру“ поштења код жељезничких подумача.
- „Искру“ родољубља код „Виделоваца“.
- „Искру“ хумора код „Старог Домишљана“.
- „Искру“ памети код — код кога се год не показује. и т. д.

Аб.

У Ш Т И П Ц И.

△ Леши су они Суботићеви стихови:

Што је драги камен злату
То нек буде Срб Хрвату;
Што је златна круна грбу,
То нек буде Хрват Србу.

Ал' за то опет не следеује из тога, да Срби треба да буду противници српској народној странци у Срему, јер онда су и „драги камен“ и „златна круна“ — фалични.

— Кад је неки господин у Руми на конференцији онако милозвучно говорио, запитаће неко: А ко је то, што је те чудне ноте удесио? „Осечки јавни нота р“, одговоре му.

○ Како владини Хрвати зову онога, ко с њима заједно осећа? — Осећанин.

— За „Отаџбину“ у Београду чујемо, да има једва 300 претплатника, док н. пр. „Дар-мар“ има 3000; из овога се види, да нека публика волије дар-мар у Србији, него ли своју „отаџбину“.

□ Др. Поп у Бечу, препоручује банатским својим колегама — поповима — воду за уста кад дођу на конференцију.

Лебарска пијаца пренесена је сад из српског краја у мађарско-немачки. Дакле види се, да имају дотичан господа „Brotneid-a“ спрема нас, кад су нам одузели лебац.

? Ја се сад још само бојим, да не однесу у мађарски крај и свињску пијацу и касапнице, заједно са благовоним мирисом њиховим и блатнавим и крвавим локвама!

Бојим се и то, да нам и владикин двор не однесу тамо дегод, где су Мађари.

! Па још ако нам и „Недељни лист“ пренесу у редакцију „Ujvidéka“ — онда смо пропали!

† Покојни Гутнберг, кад је чуо да у Новом Саду има четири штампарије, а он ће машући главом рећи: Охо, тако далеко ја нисам мислио ићи!

× Тек што је прошао избор у Шајкашкој, а г. Пешић у Ковиљу има сад опет избор. (Дали су му да бира или 2 дана затвора, или 20 фор. глобе).

— Него, кад су му одредили 20 фор. глобе, фалили су. — 20 фор. то је управо 500 бугера (4 новч.), а ми знамо, да је било свега 577 бугера, дакле га је требало и за оних 77 оглобити.

Аб.

П у с л и ц е.

И ми смо пуни радости што је владика Теофан тако мушки стао на браник своје свете цркве. Он је истина тиме испунио само своју дужност. Зато би „Стармали“ волео, да му викне Живео! — ал то тако, да цело српство, и све владике чују, — само он, и мин. Тиса да не чују. Он да не чује за то, да не би легао на ловорику да се одмара, — а мин. Тиса да не чује зат, да га због „Стрмаловог“ „Живео“ не забележи у црну књигу.

Што је барон Јоца Живковић, код толиких српски срезова изабрао за себе баш Ердевички, то је знак да и он воле сести на столицу, која је чиста и никаквом шпекулативном филозофијом окаљана. Да је то од барона Живковића лепо и красно, то признају и Ердевичке буве и обећавају да ће бити благодарне. Даклем барон Живковић може бити сигуран, да га Ердевичка бува неће ујести.

Београдски „Радник“ баш је сад забрањен за Угарску, кад је „Недељни Лист“ почео из њега да прештампава чланке. Сад или је Тиса мудар патриота а Јаша заврзан, — или је (боже прости) обратно. Или је „Радник“ такав таузендкинстлер, да уме раздвојити брудер Јашу од његовога патрона.

Пештански судови сада готово ништа друго не раде, него решавају процесе брачних развода. Забога, зар већ и жене увиђају, да се с тим људима не може изаћи на крај!?

„Нед. Лист.“ курентира Чакру: Где си Чакра да судиш Матици, што нема довољно новаца да награди то и то дело! (Зар је Чакра већ и за „Нед. Лист“ изгубљен?).

Три Хрвата за 50 кр.

Како је Др: Аугуст Шнекенмајер себе, колегу свога Дра. Јулиуса Ајбишталера и жупника Фердинанда Оргелбауера за 50 н. у Сремске хрвате преобразио, доказује овај

Брзојав.

Предан у Руми 14 (8) 1881 у 11, ч. 12 м.
Стигао у Вуковар 14 (8) 1881 12 ч. 11 м.
Дру Српњ у Ајбишталеру

у Вуковару.

При данашњој конференцији у Руми завадише се Срби жестоко. Изгледи за Сремске Хрвате најповољнији. Победа нашег кандидата жупника Коњослава Оргелбауера готово извесна.

Др. Коловоз Шнекенмајер.

Ћира. Даклем од 14 ђака, који су у Карловцима матуру полагали деветорици истроше ћилим испод ногу. Како је то? За што је то. Од куда баш сад и баш у Карловцима толика пропадања нија?

Спира. Еј, кратковида главо! А зар се ни то не сећаш? Та то се све чини из љубави и нежна осећања према г. Анђелићу.

Ћира. (Удари се руком по челу) Аха! Да му се пропадање представи као нека неизбежна судбина на овом свету —

Спира. И да му лакше буде кад и њега то снађе;

Ћира. И да не може казати: Куку, леле! Сви у Карловцима пролазе, само ја пропадох. — Од кога је да је, то је заиста фино и нежно поступање према Анђелићу.

Спира Само не и према ђацима!

Ваља — и опет не ваља.

Србија је добре воље
— То је нама мило свима —
Барем тако изгледа
По шаљивим листовима.

Ко год хоће да се шале
Напије, нагућа,
Тај то може постигнути
По четири пута.

Шала пада као киша,
Шала ниче као трава,
Шала душе са свих страна
И тресе се из рукава.

Има шала разне боје,
Сад је шали права ора;
Свака странка има своје
Гласило Хумора.

И партаја свака своју
Шалу има. — Тако ваља!
(Ал не ваља само што је
Толико партаја).

Калимеџданџија.

Предлог.

Предлажем, да се дотични § наше црквено школске автономije исправи овако:

„Ни један српски патријар не сме умрети раније, него тачно на три месеца пре него што ће се сазвати сабор за избор новог патријара.“

Пробајмо и тако. — Можда ће се овај § боље поштовати.
Стармали.

Допис „Стармаломе.“

Ових дана добили смо један оригинални допис из Сијеноваца, који је већ и по томе оригиналан, што не можемо ни речи из њега да разумемо. Мора бити, да је наш штотавани дописник у своме допису држао какво масно печење или маџун од шљива пре, него што нам је допис овај послао, тако, да сад једва можемо из њега по некоју реч да прочитамо, а како је лако могуће, да је штагод важно, то га ипак доносимо, и молимо, да нам га когод разјасни, да неби доцније потомство наше лупало своје невинне главе око разрешења ових хијероглифа:

Сијеновци. Овде — — неки г. Ћурковић — — — — штедијоница — — — — књиге — — — — вавилонска кула — — — — шпијонажа — — денунцирао — — — — продрмати поверење — — — али свесни чланови — — — — — — но централна банка — — — — народних фонд.. — — — „вирчафт“ — — — син — — — — три штипендије — — — он — — — троструку плату — — — алжав рад — — — — — — Урош — — ни крив ни дужан — — — — — и умрло — — — — напетост — — — сретно истер — — — и тако — — — — опет ред у шпарк — — — — (Ово ће бог свети разумети. Молимо г. дописника, да нам целу ствар јасније опише. Ур.)

Из пучке школе.

Учитељ: Кажти мени Мартине којим језиком говоримо ми сремски Хрвати?
Мартин: рацким!

Звонимир: Је си ли чуо Душане да је бан Пејачевић професора Војновића и Врбанића дигао од службе и плате. Та то је страшно! То је бан Мажуранић био са свим други човек.

Душан: Имаш право Звонимире, бан Мажуранић је и био са свим други човек, он је у Пакрацу одмах и професоре и препарандију српску затворио.

Звонимир: Е, али и Хрват је нешто друго него Пакрац.

Један надепуни јуноша угледавши славенску тробојницу на обштинској кући завације узхићен.
Црвени се бели барјак од плаветне свиле!

Један Херцеговац возећи се са покојним Вуком по Бечу на фијакеру спази горостасну цркву Светога Карла на Видну и на њој велике мраморне светитеље са раширеним и небу уздигнутим рукама, те зачућен од тог дивног призора продере се на свог побратима Вука:

„Да грдне цркве, да беснијех светаца устав’ дер Вуче ту ждребад да се пустога Бога намолимо!“

Сандикош или сан-сандикош снови.

Опасна игра у много дејствија.

Лица: Министар Тиса.

Његов камердинер.

Збива се: кад год хоћеш.

Публика: Сачунило се не сачунило, кад је ила-
тила, мора да гледи.

М 1.

Тиса. (Долази у вече кући). После дневнога
рада долази ноћни рад. Ми кукавни усређитељи др-
жаве немамо никад мира. (Звони. Камердинер улази.)

Камердинер. Заповедајте, Ваша Екселенција!

Тиса. Вечерас ћеш ми наместити кревет у
шућмурастој соби. Кревет ћеш окренути према југо-
западу. Сат нови нека свира штогод из опере Фауста.Камердинер. (У млађега поговора нема. Оде
Изврши. Врати се и јави). Учинио сам по заповести.
Али, ако смем питати за што — —Тиса. За што? Зато, јер ноћас хоћу да сне-
вам о Хрватима, о Загребу, о комплотима, оцеплењу
и т. д. Јеси-ли ме разумео?Камердинер. Јесам, Ваша Екселенција! (Пре
него што ће и сам лећи да спава, отрчи у уред-
ништво „Пест. Лојда,“ тамо нешто пришапне; до-
бије трингелд, — и мирном савешћу легне да спава.)

(У јутру.)

Камердинер. Добро јутро, Ваша Екселенци-
ја! Шта сте то сневали?Тиса. Сневао сам Загреб, Хрвате, комплоте,
оцепљења и т. д.Камерд. (Вади из џепа и „Пест. Лојд.“) Чуд-
овато! Та то од речи до речи стоји и већ штам-
пано у давашњем „Пест. Лојду.“

Тиса. Но! — Ето видиш да је истина.

М 2.

Тиса. (Долази у вече кући). Даклем опет на-
ступа тиха и мирна ноћ. Ох, да тешка и трудна
заната, који је нама министрима пао у део! (Звони.
Камердинер улази.)Камердинер. Тешик паранчолни, Ваша Екс-
целенција!Тиса. Ноћас нећу спавати у соби, него на та-
вану; оданде се види на све стране. Јорган ми мети
онај свилени што здраво шушти. Узми кадионицу па
окади татулом, кукучом и буником, јер ја ноћас хо-
ћу да сневам о омладинским хударма, о Србима,
Рушњацима, Словацима, — о руским рубљама и т.
д. Само увуци лампу, да не буде здраво vilagos!Камердинер. (Изврши сва тачњејше. Пре спа-
вања шумурне мало у уредништво „Пест. Лојда,“
тамо нешто пришапне и прими свој трингелд.)

(У јутру.)

Камердинер. Добро јутро, Ваша Екселенци-
ја! Јесте-ли што красно сневали.Тиса. То се зна. Сневао сам о омладинским
хидрама, о Србима, Рушњацима, Словацима, — о
руским рубљама и т. д.Камерд. Чудновато. Изволите само читати
данашњи „Пест. Лојд“ то ћете исто наћи и у ње-
му, од речи до речи.

Тиса. Но, — ето видиш да је истина!

М 3.

Тиса. (Долази у вече кући). Ала је то трудан
живот. Човек све сеје, а не зна шта ће жњети!
Опет ноћ, — опет нов задагак. (Звони. Камердинер
улази.)

Камерд. Ту сам, Ваша Екселенција!

Тиса. За ноћас ћеш ми наместити постељу у
подруму, одатле се види шта се испод земље дога-
ђа. Простри ми само тигрову кожу, а окрени је пре-
ма југоистоку. Сат нави нека свира: Тиса парћан
халас легињ вађак ен. Ноћаске хоћу да сневам како
је Румунија у пламену, — како испод земље
долазе руски емисари, собом дижу Хору и Коску,
који вичу: Анексија! (т. ј. отимање;) а — маџар-
ска им звона одговарају: Сити смо мира, жељни смо
војске, рата, забуне, грознице, врућице, дефицита,
вреве, метежа и т. д. — То хоћу ноћас да сневам.
Јеси-ли ме разумео?Камерд. Потпуно! (Оде, намести кревет у
подруму. Тркне у уредништво „Пест. Лојда.“ при-
шапне, прими трингелд и врати се у своју собицу.)

(У јутру.)

Камерд. Добро јутро, Ваша Екселенција!
Шта сте красно сневали?Тиса. Румунску у пламену, — руске емисаре,
— Хору и Коску и т. д.Камерд. Чудновато. Ево то исто пише и у
„Пест. Лојду.“

Тиса. Но, ето видиш да је истина.

М 4. — М 5. М 10. — М 20 и т. д.

(То ће све стајати до тога шта се буде про-
штело сневати гдну. министру Тиси.)

Два акова вина.

После предике Рабинера у 18 Бр. Стармалог
сви налазећи се у Синагоги Јевреји или Чивути до-
говоре се међу собом да за ту по њи згодну приди-
ку своје Раби за награду даду два акова стара до-
бра (некрштена) вина, те се ту одма скупи депута-
ција, која оде да јави своје раби шта су закључи-
ли, и да му кажу да може одма буре послати, да
му напуне вином; — опросте се и оду напоље.Кад су његови верни слушаоци већ напољу би-
ли онда тек Раби поче кика растити, не што је о-
нако придиково, него што ће два акова стара вина
добити, те сутра зором пошаље слугу по ново буре
да неби тако добро вино у каквом смрдљивом бурету
покваријо. Кад је Рабин слуга код првог чивутина
дошао, који је обећао био да ће Раби два акова
стара вина дати, помисли у себи, на два акова стара
добра вина неће се ни познати ако ја мој тал саме
воде наснем, које и учини. Кад је слуга отишао код
другог трећег четвртог и свију остали који су обе-

Ћали Раби добра стара вина дати, тако су и они исто мислили и чинили као и онај први чивутин, те је сваки место вина свој део — воде насуо. Тако кад је раба вино добио пуно уверења да је добро нехте да га одма отвори, него га пусти да се вино одмори и стане. Почем Раба није био такав човек као други људи него као великодушан, позове поново своје слушаоце његове придике да им се зафали на дару те ће пред њима тек вино отворити. Кад је Раба буре отворио и место старог доброг вина воду видио окрене се њима и рече, ви који сте мене преварили нисте друго ништа него чивути и остајете чивути, а они који ме још нису преварили још су гори. Прибележио

Један вуковарац.

Још један Срококо.

Куше—, Субо—, Ћурђе— вић,
Пеја—, Попо— Рогул— ић, —
Ајде ми то срочи!
Појави су ово жадни и фатални,
Сви би ови људи могли бити хвални,
Ал, на жалост, не воле бити Самостални.
Ето срочио сам!*)

Један Вуковарац.

*) Ако нисам добро срочио, нека ми се не замери, јер ја до сад нисам никад писао стихове. Ал сад сам некако баш морао ово написати.

За хлебом.

Хлебац стоји на свом месту,
— За трбухом неће;
За то многи за хлебом
Празан трбу креће.

Пустимо га, који мора,
Пустимо га, друзи,
Нек за хлебом иде, — иде,
Само нек не — пузи. П. О. Н.

Мора питати.

Код нашег суграђанина Н. дође ономад један Чива да купи „шиорхерд“. Погоде се за 20 фор.
— Него ћу вас молити, да ми дате на вереси-
сију, нисам сада при новцу.
— Господин Н. се малко промисли, па ће он-
да рећи:
— Хе, ал морам најпре питати Иштоцију.
— Каквог Иштоцију шта се мене тиче Иш-
тоција! рече Чива онако малко љутито.
— Морам најпре њега питати, колико ћете
ви овде још остати

Б-

Телеграми

Батенберг-Стармалом. Не би ја ни копао три-
це, да нисам знао, да ће ми многи новинари,
бар из почетка викати: браво! — Њихово бра-
вословије било ми је мило, по томе сам се и на-
дао. Ал кад ми је и сам „Глас Црногорца“ дао
благослов, то ме је тек веруј, дирнуло.

Стармали-Батенбергу. — Батенбергу. Верујем,
то је и мене дирнуло.

Решење награднога ребуса у бр. 18.

Старе жене радо преду.

Није нико решио.

Одговори уредништва.

„Народњаку“ у Шид. Не разумемо, ни кога карате,
ни шта браните. Бар да разумемо чиме је заслужио „Стари
човек, стара ера“ што га је „вијао биргаш Пера“. Тако
магловите и нејасне ствари не можемо ни од кога примити.
А—му. Причекајте док вас пређе прва љутина.

СРБАДИЈА

ЧАСОПИС ЗА ЗАБАВУ И ПОУКУ

уређује

СТЕВАН ЋУРЧИЋ

Ишла је из штампе седма свеска са овим садржајем:
1.) Пера Сегединац. Трагедија у пет чинова. Написао
Лазо Костић. (Одломак). 2.) Први пут с оцем на јутрење.
Приповетка Л. К. Лазаревића 3.) По Швајцарској. Путничка
писма из год. 1863. Од Ћорџа С. Симића. Пето писмо. 4.)
Умилта. Новела од Уиде. Превео Милован Ђ. Глишић. 5.)
Золтан Карпатија, Роман Мавра Јокајије. С мађарскога пре-
вео Ђорђе Поповић. 6.) Како постаје помрачење? Од Ђ. М.
Станојевића. 7.) Историја српског народа. Написао Венија-
мин Калаји. С мађарског превео Гаврило Витковић (Проду-
жење.) 8.) Листак: Милан А. Симић — Читаонице и пева-
чко друштво у Црној Гори.

СРБАДИЈА доноси: песме, приповетке и приче из на-
родног живота, путничке црте, новеле, романи и разне по-
учне чланке.

„Србадија“ излази у месечним свескама од шест та-
бака а стаје за Аустро-Угарску, Босну, Херцеговину и Цр-
ну Гору „Србадија“ годишње 4 фор., на по године 2
фор., а на четврт 1 ф. а. вр. Ради олакшице шаље се прет-
плата из тих крајева, у плаћеном писму или поштанском у-
путницом, на ову адресу; „Администрацији Србадије“ у
Земун (Administration der „Srbadija“, Semlin). За Русију Фран-
цуску Турску, Бугарску и Румунију цена је листу 12 динара.

Сваки претплатник нашега часописа добиће у току
године уз незнатну доплату једну уметнички израђену
слику као премију. — Ко скупи десет претплатника на
„Србадију“ тај добија „Србадију“ бесплатно, а ко скупи пет
добија лист у пола цене.

Претплата се прима непрестано. Све свеске, које су до
сад изашле, могу се још добити.

Уредништво „СРБАДИЈЕ.“

ШТАМПАРИЈА А. ПАЈЕВИЋА У Н. САДУ

ПРОДАЈЕ СВОЈЕГА ИЗДАЊА

Књиге за школу:

Буквар са сликама за срп. осн. школе од Дра Ђ. Натопшевића гл. школ. референта, ново издање	16 н.
Упутство уз буквар за основне школе	10 "
Црквено-словенски буквар са читанком од Дра Ђ. Натопшевића гл. школ. реф. ново издање,	16 "
Читанка за други разред српске основне школе од Дра Ђ. Натопшевића гл. школ. реф.	24 "
Рачунски примери за учен. 3 њег раз. ос. шк.	8 "
" " " " 4-ог " " "	8 "
" " " " 5-ог " " "	10 "
" " " " 6-ог " " "	8 "
Зоологија за учитељ. и више девојачке школе израдио Владан Арсенијевић, проф. учитељске школе у Карловцу, цена	80 "
Велика катавасија	1.— "
Мала катавасија	20 "
Ћимнастичке игре са сликама Део I.	1.— "
Одабране народне песме за учење на изуст у срп. основ. школама, друго издање	10 "
Дисциплинарна правила за учитеље срп. основних школа	10 "
Наставни план за срп. нар. учитеље	20 "
Нове метарске мере	10 "

Ко поручи на више ових књига за готов новац или уз поштарско поузеће (per Nachname,) дајемо му 15—20 а код неких од ових књига и 40% рабат.

Књиге за школу и народ.

1. ХЕМИЈА. Од Х. К. Раскоје, професора хемије у Манчестру. Српски превод од Стевана В. Поповића, шк. референта. Са 36 слика, укоричена 50 "
 2. ФИЗИКА. од Балфура Стиварта професора физике у Манчестру. Српски превод од Стевана В. Поповића школ. референта. Са 48 слика укоричена 50 "
 3. ФИЗИКАЛНА ГЕОГРАФИЈА од А. Гејкије професора геологије у Единбургу. Српски превод од Др. Лазе Пачуа, са 20 слика, укоричена 50 "
 4. ГЕОЛОГИЈА од А. Гејкије, професора геологије у Единбургу Српски превод од Др. Л. Пачуа. Са 47 слика, укоричена 50 "
 5. ЗООЛОГИЈА. од Слита, професора, зоологије у Страсбургу Српски превод од Владана Арсенијевића професора српске учитељске школе у Г. Карловцу. Са 45 слика, укоричена 50 "
 6. АСТРОНОМИЈА од Н. Локиера, члана краљ. друштва у Лондону. Српски превод од др. Ђорђа Натопшевића главнога школскога референта. Са 47 слика, укоричена 50 "
 7. БОТАНИКА. Од Х. А. де Бари професора ботанике у Страсбургу. Српски превод од Владана Арсенијевића, проф. срп. учит. школе у Г. Карловцу. Са 45 слика укоричена 50 "
 8. Како се чува и негује здравље женскиња и мале деце од др. Љ. Радивојевића 20 "
 9. Помоћ у нужди и опасности док лекар не дође, од И. В. Поповића цена 30 "
- Ко поручи за готов новац на више ових књига, дајемо рабат 40%.

II-ТИ БРОЈ „СТАРМАЛОГ“ ЗА 1880

ко би имао за продају нека пошље у крстоцелу штампарији А. Пајевића у Н. Саду која ће му за исти дати врло радо 25 новч. Требамо свега 8 комада таквих.

ОГЛАСИ

Част нам је и. т. публици Новог Сада и околине на знање ставити, да смо наш

Фотографски завод

под фирмом

КЕНИГ И СИНГЕР

отворили 1. јуна п. н. у сада Стефановићевој кући одмах до Шнајдеровог хотела, и да смо га зарад удобности публике снабдели са свима у ову струку спадајућим реквизитима и особитом удобношћу. Ослањајући се на многогодишње у ту- и иноземству набављено искуство, што смо га стекли у току нашег рада, бићемо с особитим обзиром на вештачки укус и. т. публике вазда готови, да све нами достављене налоге савесно, тачно и сасма брзо изведемо, како би тиме свима на нас стављеним захтевима по поднесеним жељама за доста учинили, и у свако доба оправдали поклоњено нам цењено поверење; зарад укусне израде слика набавили смо себи најновије инглеске и француске апарате и декорације, и трудићемо се вазда, да задобијемо потпуно задовољство пошт. публике. Препоручујући наш са свима удобностима снабдевен завод благонаклоности и. т. публике молимо да би имали доброту што обилатије потпомоћи ово наше са знатним материјалним жртвама скончано подузеће а ми обећавамо у напред, да ћемо тачном и савесном послугом у свако доба оправдати ову благонаклоност.

Нови Сад јула 1881.

С поштовањем

4—18

КЕНИГ И СИНГЕР

КАСЕ

по најновијој америкањској
системи
сигурне од ватре и харе
из фабрике

ФЕЛИКСА БЛАЖИЧЕКА
У БЕЧУ

у солидарности и квалити израдене
уступају ни једној до сада познатој фабрици а у
цени знатно јефтиније. — Наручбине прима и од-
правља госп. Ђорђе Миличевић, трговац у Бечу,
Lazenhof, код кога се могу мустре видети и цене
сазнати.

16—30